

A Jugoszláv Andragógusok II. Kongresszusa

Ez év november 15. és 17. között tartotta meg a Jugoszláv Andragógus-szervezetek Szövetsége rendes, II. kongresszusát a crna-gorai tengerparton, Budván. Mivel az előkészítő bizottság a kongresszus egész munkáját a hazai andragógiai elmélet és gyakorlat terén elért eredmények összesítésének és a további feladatok meghatározásának szellemében tervezte, már a több mint egy évvel ezelőtt elkezdődött előkészítő munka is ilyen szempontok szerint folyt.

A kongresszusra való komoly előkészületek során a Jugoszlávia-szerte tevékenyen működő felnőttképző intézmények (elsősorban a munkás- és népegyetemek, de iskola-központok, gyári központok, szakszervezetek, munkaközvetítő hivatalok, stb. is) és egyének valóban kivették a részüket, s ezzel magyarázható az, hogy néhány héttel a kongresszus előtt megjelent az 540 oldalas „A jugoszláv andragógiai elmélet és gyakorlat elért eredményei és fejlődési irányvonalai” című könyv, dr. Dragomir Filipović szerkesztésében. Az igen átfogó, sokoldalú és tartalmas kiadvány — mint kongresszusi alapanyag — különösen a következő négy szempont szerint csoportosította a beérkezett 76 szakjelentést:

1. A permanens képzés követelményei és alkalmazása a felnőttképzésben (dr. Dragomir Filipović bevezető tanulmányával)
2. A felnőttek képzésének és nevelésének társadalmi és tudományos vetületei (dr. Ilija Mrmak bevezetőjével)
3. A felnőttképzés rendszerének továbbfejlesztése (Marjan Lah bevezető elemzésével)
4. A felnőttképző káderek iskoláztatása és továbbképzése (Aleksandar Kovačić vita-indítójával).

Figyelmet érdemel még a könyvben a monográfiai rész, amely 9 komoly melléklettel gazdagította a felsorolt alapterületeket.

A kongresszus munkája is a könyvben felsorolt négy alapterület részletes feldolgozásában merült ki. A megjelent tanulmányok boncolgatása és értékelése mellett mind a plenáris ülésen (a kongresszus első és harmadik napján), mind pedig a csoportmunkákban további beszámolók, jelentések és hozzászólások hangzottak el. Különösen figyelemreméltó fejtegetések születtek a felnőttek *nevelésének* szükségességéről és annak messzemenő lehetőségeiről, a vizuális képzési módokról és társadalmunk ilyenirányú mind nagyobb szükségleteiről, az andragógiai kutatómunka metodológiájáról, a dialektikus materializmus elvének törvényszerű alkalmazásáról a felnőttképzés különféle problémáinak a megközelítésében, egyes terminológiai hiányosságokról, a pedagógiai és andragógiai tudományágak közös fellépésének szükségéről, a felnőttképző káderek sajátos iskoláztatásáról valamint annak a szükségességéről, hogy pedagógiai kádereképző iskoláink minél előbb vezessék be tantervükbe az andragógiát is. Hiszen még a belátható jövőben is — minden jel szerint — pedagógusaink lesznek elsősorban hivatottak a felnőttképzés feladatai nagyrésztének megvalósítására. Igen elgondolkodtató vélemények hangzottak el ezzel kapcsolatban, amikor a felszólalók megállapították, hogy maga a képzettség még nem jelent állásfoglalást is jelenkori társadalmi-gazdasági életünkkel kapcsolatban; ezerszerint nem mindegy, milyen képzettségű és milyen állásfoglalású egyénekre bízunk a gyermekek, az ifjúság és a felnőttek oktatását illetve nevelését.

A kongresszus három napba összesűrített anyagába sikerült a szervezőknek még ún. kerekasztal-vitákat is beiktatniuk a következő kérdésekkel kapcsolatban: a felnőttek általános iskolai képzésének legégetőbb problémái, az eszmei-politikai képzés és nevelés legújabb tapasztalatai, az andragógiai szolgálatok megteremtésének szükségessége, a munkaszervezetek és kaderszolgálatok helye és szerepe a dolgozók permanens képzésének felkészítésében és tervezésében, stb.

Külön figyelmet érdemelnek Dr. Avguštin Lahnak, a Köztársasági Elnök (mint kongresszusi védnök) képviselőjének üdvözlő szavai, melyekben megállapította, hogy „... a felnőttképzés a gazdaság és más társadalmi tevékenységek további fejlődésének szükségességéből ered, ... s éppen ezért nem lehet azt csakis elméleti szempontokból értékelnünk, hanem mindig társadalmi és távlatbeli összefüggésben is...”

A munka végén a kongresszus levélben köszönte meg Tito elnöknek, hogy elvállalta a védnökséget, valamint biztosította őt arról, hogy a jugoszláv andragógusok immár hatalmas tábora a jövőben is mindent megtesz a képzésre való jog demokratizálása érdekében és a munkásosztály osztályfelszabadító tevékenységének oktatás-nevelés útján történő legmesszemenőbb támogatásában.

A kongresszusi határozatok — melyeket a szakkiadványok közölni fognak — igen világosan feltárják mindazokat a feladatokat, melyekért a jugoszláv andragógusoknak az elkövetkező időszakban harcolniuk kell mind az andragógiai elmélet, mind pedig a gyakorlat terén, hogy az elfogadott elvek minél előbb konkrét valósággá váljanak.

Kár, hogy a — különben nagy társadalmi figyelemmel kísért — kongresszuson sem a munkaszervezetek sem pedig a Jugoszláv Pedagógusok Szövetsége sem képviseltette magát!

A kongresszus utolsó napján megtartotta évi közgyűlését a Jugoszláv Andragógus Szövetség is. A Szövetség elnökévé egyhangúan Dr. Mladen Zvonarević, zágrábi egyetemi tanárt választották meg.